

kurat det Samme, dog ikke vilde erkjende, at det i alt Fald var formelt stridende imod Grundloven. Vilde han ikke erkjende dette, hvis Lovforslaget sagde, at Fattigunderstøttelsen bliver at eftergive under de og de Betingelser, at den vedkommende Kommunes Krav paa Refusion af ydet Fattighjælp skal bortfalde under de og de Omstændigheder? Naar der i Grundloven staar, at modtagen Fattigunderstøttelse udelukker fra Valgret, med mindre den er tilbagebetalt eller eftergivet, tror jeg, det maa siges, at den Vedkommende, selv om Krav paa Refusion af Fattigunderstøttelsen var bortfalden efter en saadan Lov, ikke dermed vilde have tilbagevundet de politiske Rettigheder, hvorfra han er udelukket ved Grundloven. Hvis man i Lovforslaget udtrykkelig vilde søie til, at den Vedkommende, naar Kravet paa Refusion faaleses var bortfaldet, skulde erhverve de politiske Rettigheder tilbage, som han vil være udelukket fra ifølge Grundloven, vilde det utvivlsomt være en Bestemmelse, der medførte en Grundlovsforandring, men en saadan Bestemmelse kan kun vedtages under Formerne for Grundlovsforandringer. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) bemærkede, at vi med Hensyn til Eftergivelse af Virkningen af en Straf for en i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse havde vedtaget en Lov, hvorefter den Vedkommende kan erhverve de politiske Rettigheder tilbage, uden at Formerne for Grundlovsforandringer der vare iagttagne, skal jeg gjøre opmærksom paa, at netop de Ord „ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“ ikke findes i Grundloven, men i Valgloven, i hvilken vi selvfølgelig kunne vedtage saa mange Forandringer, vi vilde, uden at følge Formerne for Grundlovsforandringer. I Grundloven staar der derimod „uberyget“, og det er klart, at et saa kort Udtryk maa kunne fortolkes ved Lovgivningen til enhver Tid. Naar der derimod i Grundloven staar, at nydt Fattigunderstøttelse enten skal være tilbagebetalt eller eftergivet, saa siger jeg, at Eftergivelsen ikke finder Sted, naar en Lov bestemmer, at et Krav i visse Tilfælde skal være bortfaldet, og Fattigunderstøttelsen betragtes som ikke given. At man kalder det Eftergivelse er en blot Omfkrivning, og jeg maa derfor gjentage, hvad jeg sagde i Fjor — eller maaske blev det sagt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad) — at det er at feile Grundloven temmelig nær.

Indevrigsministeren: Dette Lovforslag er jo ikke ukjendt i Thinget, og det Argument, som vi hørte anføre af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad), er mig derfor heller ikke ukjendt. Det forekommer mig imidlertid, at det vil være en mærkværdig Maade at foreskrive en Kommunalbestyrelse dens Fremgangsmaade ved Udførelsen af den Handling at eftergive

en Fattigunderstøttelse, naar man vil sige til den: Naar 5 Mars ere forløbne, skal Du gjøre det. Det er utvivlsomt, at man kunde give saa mange Regler, som man vilde, for hvorledes Kommunalbestyrelserne skulde bære sig ad, og hvilke Hensyn de skulde tage ved Eftergivelsen af en nydt Fattigunderstøttelse, naar man blot vilde overlade til den selv til hvilketfomhelst Tidspunkt at tage Bestemmelse om, hvorvidt saadanne Omstændigheder som de, der vare giøne den til Korn, virkelig vare tilstede eller ikke. Man kan ubetinget ikke sige, at det er at anvise en vis Autoritet den Maade, hvorpaa den skal gaa frem, at man siger: Naar 5-Mars Dagen oprinder, skal Du. Det er ingen Maade at give en Anvisning paa, men det er en Befaling. Der er da ikke mere Tale om at eftergive, men om at give slip paa, og der er stor Forskjel paa de to Ting.

Nimestad: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at det Samme gjør man, naar man opstiller andre Regler. Hvis man saaldt paa at give et helt System af Regler for, hvorledes Kommunalbestyrelserne havde at gaa frem ved Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, ved Overveelsen af dette Spørgsmaal, vilde det være deres Pligt at følge disse Regler, og Forskjellen er blot, at man her giver en enkelt Regel, som de i en enkelt Retning skulle følge; men Forholdet bliver derved slet ikke et helt andet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Winther: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til det Udvalg, som det er besluttet at nedsætte med Hensyn til den foregaaende Sag.

Uden Forhandling blev ovenstaaende Forslag
vedtaget med 61 Stemmer imod 1.

Formanden: Da det paa Dagsordenen sidst opførte Lovforslag ikke tidligere har været behandlet her i Thinget, vil dets Behandling maaske tage længere Tid, end der vil blive tilovers i Dag. Jeg skal derfor her afbryde Forhandlingerne.

Ved Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kosob) er der indgivet et Andragende fra Bestyrelsen for Bornholms landøkonomiske Forening om Forandringer i Enevdeloven. Det vil blive overgivet til Udvalget for Andragender. Ved Folkethingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) er der indgivet et Andrag-